

Regeringskansliet
Justitiedepartementet
Enheten för immaterialrätt och transporträtt
103 33 Stockholm

En känneteckensrättslig reform (SOU 2016:79)

Sammanfattning

Åklagarmyndigheten har inget att invända mot utredningens förslag i de delar som berör myndighetens verksamhet, men vill lämna nedan kommentarer och synpunkter.

Invändning om grund för hävning i brottmål

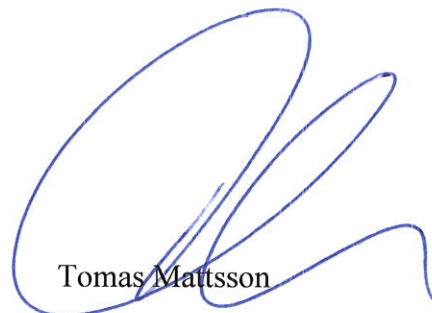
Utredningen föreslår en ändring i rådande processordning där en svarande eller tilltalad i intrångsmål är hänvisad till att väcka särskild talan om ogiltighet av en registrerad firma eller registrerat varumärke. Förslaget innebär att denna ordning inte ska tillämpas i brottmål, utan en tilltalads invändning om grund för hävning ska få prövas i brottmålet och således utan något krav på att en talan om ogiltighet väcks särskilt. Åklagarmyndigheten ansluter sig till utredningens bedömning att det finns skäl för en sådan ändring. Åklagarmyndigheten vill dock lyfta fram att förändringen sannolikt kommer att medföra en väsentligt tyngre utredningsbörd för brottsutredande myndigheter eftersom det enligt straffprocessuella principer ankommer på åklagaren att motbevisa invändningar från en tilltalad. Denna följd av ändringen kan antas göra sig särskilt gällande vid invändningar om ursprunglig ogiltighet eftersom denna grund för hävning ofta är komplicerad att utreda. I vissa ärenden kommer detta leda till att åtal inte kan väckas. Förslaget kommer därför i praktiken att leda till ett sämre straffrättsligt skydd. I anslutning till detta kan påpekas att utredningen i viss mån beaktat följderna av ändringen och lyfter fram att den kan innebära att sena invändningar om grund för hävning medför att rättegångar försenas eller ställs in. Vad gäller övergångsbestämmelser föreslår utredningen att rätten att få en invändning om grund för hävning prövad i brottmålet även tillkommer tilltalad i ett brottmål som inletts innan ikraftträdandet. Åklagarmyndigheten anser att detta är en lämplig ordning.

Förutsättningarna för väckande av talan om intrång

I betänkandet föreslås att reglerna i 10 kap 8 § varumärkeslagen angående en licenstagares rätt att väcka talan om intrång ändras i begränsande riktning. Det framgår inte av betänkandet hur förslaget förhåller sig till kravet på målsägandeangivelse i 8 kap 1 § tredje stycket varumärkeslagen. Frågan har inte heller berörts i tidigare lagstiftningsarbeten. Åklagarmyndigheten anser att det bör förtydligas hur målsägandebegreppet i varumärkeslagen förhåller sig till förslaget och även till målsägandedefinitionen i 20 kap 8 § fjärde stycket rättegångsbalken. En rimlig utgångspunkt bör förvisso vara att tolkningen av vem som är målsägande i varumärkeslagen, och således kan ange brott till åtal, tar sin utgångspunkt i målsägandedefinitionen i rättegångsbalken. Bakomliggande licensförhållanden kan å andra sidan ha betydelse för bedömningen.

I detta ärende har riksåklagaren Anders Perklev beslutat efter föredragning av kammaråklagaren Tomas Mattsson. Under handläggningen av ärendet har immaterialrättsåklagarna vid Internationella åklagarkammaren i Stockholm lämnat synpunkter. I den slutliga handläggningen av ärendet har också rättschefen Lars Werkström och överåklagaren Thomas Häggström deltagit.

Anders Perklev

Tomas Mattsson

Kopia till
Informationsavdelningen
Rättsavdelningen
Emma Nyman, verksledningen